

## Context as a complicating factor

שולחן ערוך אבן העזר הלכות קידושין סימן מב סעיף א  
אין האשה מקודשת אלא לרצונה. והמקדש אשה בעל כרחו, אינה מקודשת. אבל האיש שאנסוהו עד שקידש בעל  
כרחו, הרי זו מקודשת, וי"א שאינה מקודשת, הילכך הוה ליה ספק.  
הגה:

**אמרה תחלה: קדשיני, וזרק קדושין לתוך חיקה ואמר לה: הרי את מקודשת לי, וניערה בגדיה תוך כדי  
דיבור להשליך ממנה הקדושין, ואומרת שלא כיוונה מתחלה רק לשחוק בעלמא, אפילו הכי הוי  
מקודשת (תשובת מוהר"ם סוף ספר נשים). ואין הולכים בענין קידושין אחר אומדנות והוכחות  
המוכחות שלא כיוונה לשם קדושין (שם).**  
לקח יד האשה בחזקה שלא ברצונה וקידש, והיא לא זרקה הקדושין, הוי מקודשת. אף על פי שמתחלה  
באונס היה, ונתן לה סתם ולא אמר לה כלום, הואיל ובתחלה דבר עמה מקדושין (הגהות מרדכי סוף  
גיטין).  
היה חייב לה מעות ואמרה לו: תן לי מעותי, וכאשר התחיל ליתן אמר לה: הרי את מקודשת לי, וזרקה היא  
המעות מידה, אינן קידושין (טור בשם תשובת הרא"ש).

בית שמואל על שולחן ערוך אבן העזר הלכות קידושין סימן מב סעיף א  
ב קדשני וזרק קדושין - ומכאן נמי משמע דא"צ רצון על הזריקה אלא אם היה רצון על הקדושין וזרק לה הקידושין  
מקודשת וכ"כ בט"ז:

חלקת מחוקק על שולחן ערוך אבן העזר הלכות קידושין סימן מב סעיף א  
(ב) והיא לא זרקה הקידושין הוי מקודשת - מפשט הלשון משמע דמקודשת ודאי אבל א"א לומ' כן דה"ל שתיקה  
דלאחר מתן מעות כמבואר לעיל בסי' כ"ח סעיף ד' וסעיף ה' מל"ש הכא דתחלת' באונס היה וכן משמע לשון  
התשובה **מאחר שלא זרקה צריכה גט משמע דלחומרא בעלמ' צריכה גט** אך קשה דלעיל סימן ל' פסק בסעיף ו'  
דזריקה לתוך חיקה אף על פי ששתק' כל שלא נתרצית בתחלה לא הוי קידושין וכן פסק בסי' כ"ח סעיף ד' בהג"ה  
המה לקוחים מדברי הרמ"ה ועיין בב"ח לעיל סי' ר"ח מפרש דברי הרמ"ה לאחר שזרק לתוך חיקה ניערה בגדיה  
ופי' כן כדי שלא תקשה מדברי הג"ה שבכאן על דברי הרמ"ה דלעיל ויותר נראה לפרש דברי הרמ"ה כפשטן והוא  
חולק על דברי הג"ה מרדכי וכן הוא משמעו' דברי הרב המחבר הב"י שהעתיק לעיל סי' ל' סעיף ו' דברי הרמ"ה  
בסתם אף ע"פ שלא ניערה בגדיה אינם קידושין כל שלא גילתה דעתה שנתרצית בקידושין וכן הוא משמעות לשון  
הריב"ש סי' ק"ע כיון דלא עבדה מעשה דמוכח דניחא לה אין זה קידושין והא דלא מחאי בפ"י משום דלא איכפת לה  
ולית הילכתא כרב הונא (קידושין דף י"ב ע"ב) דאמר אי לא ניחא לה תשדינהו אלא כרב אחי דסבר אטו כולהו נשי  
דיני גמירי סברא אי שדינא להו ומתבדי מחייבנא באחריות וא"כ בהג"ה מרדכי ס"ל כרב הונא לחומרא מדלא  
השליכה צריכה גט וא"כ הרב שהעתיק לעיל דברי הרמ"ה בסי' כ"ח סעיף ד' וכאן העתיק דברי הג"ה מרדכי זיכה  
שטרא לבי תרי:

בית שמואל על שולחן ערוך אבן העזר הלכות קידושין סימן מב סעיף א

ג והיא לא זרקה - אף על גב הנתינה היה בע"כ אמרינן אי לא ניח' לה לישדנהו ושם בסי' כ"ח פסק בשם הרמ"ה  
אם זרק לה הקידושין לא הוי קידושין ומשמע אפילו לא ניערה הקדושין ולכאורה משמע דהרמ"ה חולק על הג"מ  
שהביא כאן וכ"כ הח"מ והקשה על הרב רמ"א איך הבי' שם דעת הרמ"ה וכאן הביא דעת הג"מ, ושם כתבתי  
**הסבר' זו לישדנהו לא אמרינן אלא אם היה בתחלה ברצון אז אמרינן לישדנהו ואם לא זרקה הקדושין אמרינן**  
**רצונה לקבל הקדושין כאשר היה רצונו לקדש וכן י"ל עובד' בהג"מ היה ג"כ בתחלה היה רצונה להתקדש לו**  
ואח"כ לקח ידה בחזקה אז אמרינן לישדנהו ואם לא ניערה הקדושין הוי קדושין כיון שהיה בתחלה רצון שלה: